

[Kirsten Jacobsen]

– at de danske penge simpelt hen vender på en tallerken i Tórshavn og går tilbage til nogle långivere, og det er vel egentlig ikke det, vi har i tankerne, når alle de, der stemmer for disse bevillinger, siger, at vi skal give dem for at hjælpe færingerne.

Man har ikke hjulpet færingerne, og dette aktstykke og dette beslutningsforslag vil heller ikke hjælpe Færøerne, men kun långiverne. Det er det, jeg synes er galt, og inden vi skal have Fremskridtspartiets forespørgselsdebat om Færøerne, beder jeg endnu en gang regeringen om at gøre sig nogle overvejelser om det samlede omfang af problemerne. Man skal både se på udlandsgælden, de offentlige selskabers gæld, kommunernes gæld osv., og man må gøre sig nogle forestillinger om, hvordan man virkelig kan afhjælpe problemerne og ikke bare komme med noget, som kalker væggen over eller kommer noget sminke på, så det ikke ser så sørgeligt ud.

Forholdene på Færøerne er så dybt, dybt alvorlige for den enkelte færing, at vi her i Folketinget burde koncentrere os om en samlet løsning og ikke fortsætte med den salamipolitik, som vi har været vidne til. Det er uanstændigt også over for de danske skatteborgere, som skal betale pengene, at man bare sender pengene af sted, når man faktisk godt ved på forhånd, hvor de lander: Ikke hos færingerne, men hos långiverne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Dette vil nu blive meddelt finansministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til voksenuddannelse. (Ændring af støttesats).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 6/10 93. Første behandling 12/10 93. Betænkning 26/10 93).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jan Køpke Christensen (FP):

Som det fremgår af betænkningen, skal jeg redegøre for Fremskridtspartiets holdning her ved andenbehandlingen.

Jeg kan sige, at Fremskridtspartiet jo ikke har del i de reformer, der ligger bag begrundelsen for disse ændringer. Men da vi altid har sagt, at det er ideen, lovforslaget som sådan, det handler om, og vi her kan se, at der kan spares knap 30 mio. kr. på budgetterne, ønsker vi at sige ja til forslaget. Vi har vore principper, og vi er valgt herind for at markere vores holdninger; det gør man ikke ved at undlade at stemme, og derfor er vores holdning naturligvis, at kan man spare på udgifterne, som det er tilfældet her, vil vi støtte både selve lovforslaget og ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, § 2 og ændringsforslag nr. 1 til titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1992.

Af Retsudvalget.
(Fremsat 28/10 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Ombudsmandens beretning bliver hvert år taget til efterretning af et flertal her i Folketinget, som dog ikke omfatter Fremskridtspartiet, og ligeledes er det kun Fremskridtspartiet, der kommer med et egentligt betækningsbidrag efter at have læst ombudsmandens beretning. Kun sjældent sker det, at ombudsmandens beretning resulterer i en egentlig debat her i salen.

Jeg må i den forbindelse først henvise til Fremskridtspartiets betækningsbidrag til ombudsmandens beretning for 1992 og ligeledes henvise til de tidligere år, hvor Fremskridtspartiet har stemt imod en godkendelse af ombudsmandens beretning . . .

Formanden:

Der foregår en forhandling, der er en ordfører, der taler, og en række ordførere; pressen og tilhørerne skal kunne høre det. Men det er ikke tilfældet, det er ikke muligt i øjeblikket.

Tom Behnke (FP):

En væsentlig årsag til, at Fremskridtspartiet tidligere har stemt imod beretningen, har talt imod den og har været negativ i sit betækningsbidrag, er, at Fremskridtspartiet ganske enkelt ikke har haft den fornødne tillid til den nuværende ombudsmand. Den tillid har vi fortsat ikke, og Fremskridtspartiet vil derfor igen stemme imod beretningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning går direkte til anden behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Dette lovforslag går ud på, at der på tirsdag skal afholdes folkeafstemning om otte dybt komplicerede spørgsmål i udlændingepolitikken.

Min praktiske fornemmelse siger mig, at det er svært at leve op til det på tirsdag, og min politiske fornemmelse siger mig, at der fortsat vil være et meget stort flertal i Folketinget imod folkeafstemninger på dette område. Jeg henviser til den betænkning, der blev afgivet af Retsudvalget den 22. april i år om et nogenlunde tilsvarende forslag.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at erkende, at i Socialdemokratiet forestillede vi os faktisk, at efter førstebehandlingen af det tilsvarende lovforslag nr. L 253 den 13. april 1993, hvor alle øvrige partier stod bag en meget markant afvisning, ville også Fremskridtspartiet acceptere og respektere, at et sådant lovforslag ikke kunne gennemføres. Men nej! Vi må erkende, at vi åbenbart var naive; nok en gang forsøger man sig, godt nok med nogle få ændringer eller nærmere nogle få supplementer til det tidligere forslag.